

برنامه توسعه ملل متحد در ایران

برنامه توسعه ملل متحد (UNDP) شبکه توسعه جهانی سازمان ملل متحد را تشکیل می دهد. این ارگان حامی تغییر و دستیابی کشورها به دانش، تجربه و منابعی می باشد که مردم را در ساختن زندگی بهتر برای خود یاری می دهند. هم اکنون برنامه توسعه ملل متحد در بیش از ۱۷۰ کشور و منطقه، با هدف یاری نمودن آن ها برای دستیابی به راهکارهای مناسب مقابله با چالش های توسعه ای خود، در حال اجرای اقدامات میدانی است.

برنامه توسعه ملل متحد در سال ۱۹۶۶ بنیان گذاشته شده و دفتر مرکزی آن در نیویورک مستقر است. دفتر نمایندگی برنامه توسعه ملل متحد در کشور ایران نیز از سال ۱۹۶۶ با هدف ترویج توسعه پایدار در ایران، استقرار یافته و در همین راستا، با شرکای توسعه ای اصلی خود از جمله دولت جمهوری اسلامی ایران، شوراهای محلی، جامعه ی مدنی، مؤسسه های دانشگاهی، و بخش خصوصی همکاری نزدیکی داشته است. این سازمان در کنار دولت جمهوری اسلامی ایران، تلاش می نماید برخی از چالش های راهبردی توسعه را که به طور مشترک به عنوان "اولویت های حیاتی" شناخته شده اند، رفع نماید.

برنامه توسعه ملل متحد قادر است همانند پلی بین ایران و جامعه جهانی عمل نموده و جدیدترین دانش و شیوه های موفق جهانی را به اشتراک بگذارد. همچنین یکی از اهداف این سازمان در کشور ایران حمایت از دولت جمهوری اسلامی ایران برای دستیابی سریع تر و راحت تر به اهداف توسعه ای این کشور می باشد.

هم اکنون سند کشوری ۵ ساله برنامه توسعه ملل متحد بر اساس سند همکاری های توسعه ای ملل متحد در دست تهیه می باشد. سند همکاری توسعه ای ملل متحد ۲۰۲۱-۲۰۱۷ بین دولت جمهوری اسلامی ایران و سازمان ملل متحد به تصویب رسیده که اولویت های این همکاری، محیط زیست، سلامت، اقتصاد مقاومتی و مدیریت بلایای طبیعی می باشد.

برنامه توسعه ملل متحد خود را شریک کشور ایران در واکنش به چالش های زیست محیطی که هم اکنون به صورت کم آبی، گسترش بیابان ها، نابودی تنوع زیستی، افزایش گازهای گلخانه ای و آلودگی هوا و آب در کشور ایران پدیدار شده است، می داند. این سازمان همچنین از مدیریت پایدار منابع زمین و آب و حذف مواد از بین برنده ی لایه ی اوزون پشتیبانی می نماید.

در راستای نیل به اهداف فوق الذکر و بنا بر یکی از مهمترین زمینه های فعالیت برنامه توسعه ملل متحد در ایران، که توسعه پایدار محیط زیستی می باشد، این سازمان در ایجاد و اجرای طرح حفاظت از تالاب های ایران در همکاری با دولت ایران (سازمان حفاظت محیط زیست ایران) و صندوق تسهیلات محیط زیست جهانی (GEF) از سال ۲۰۰۵ مشارکت نموده است.

این طرح با هدف کاهش یا حذف دائمی تهدیدات و به طور کلی پایداری و بقاء اکوسیستم های تالابی ایران فعالیت خود را در تالاب های منتخب (شامل دریاچه ارومیه، تالاب پریشان و تالاب شادگان) و با اهمیت به

عنوان سایت‌های نمونه اجرایی کرده است و تلاش می‌کند تا تجربیات بدست آمده را در قالب معرفی رویکرد زیست بومی و استقرار یک سیستم مدیریتی جدید و فراهم کردن ساز و کارهای قانونی برای اجرایی شدن آن به سایر تالاب‌های کشور گسترش دهد.

در ادامه این فرایند و با توجه به نتایج اجرای چند پایلوت کشاورزی پایدار توسط طرح حفاظت از تالاب‌های ایران و با همکاری وزارت جهاد کشاورزی در مناطق مختلف ایران از جمله یکی از روستاهای اطراف دریاچه ارومیه نشان داد که پتانسیل بالایی برای کاهش مصرف آب و نهاده‌های شیمیایی با شرط حفظ درآمد کشاورز وجود دارد. به منظور توسعه این دستاوردها و با هدف مشارکت مردم در حفاظت و احیای تالاب‌ها، پروژه "الگوسازی مشارکت مردم برای احیاء دریاچه ارومیه" در سال ۱۳۹۳ با همکاری دولت ژاپن و برنامه توسعه ملل متحد به عنوان یک فعالیت جدید به طرح حفاظت از تالاب‌های ایران به نمایندگی از سازمان حفاظت محیط زیست، اضافه شد. دستاوردهای موفق و ماهیت زمان‌بر بودن پروژه‌های توسعه‌ای، منجر به تمدید این همکاری برای ۷ سال متوالی دیگر در ۱۷۰ روستای استان‌های آذربایجان غربی و شرقی گردیده است.

برنامه توسعه ملل متحد بر اساس خروجی ۱ چارچوب همکاری‌های سازمان ملل متحد در ایران (United Nations Development Assistance Plan (UNDAF و ۱-۱ سند برنامه کشوری CPD(Country Programme Document) به ترتیب مبنی بر مدیریت جامع منابع طبیعی و تصویب و اجرای استراتژی‌ها و تدابیری که باعث ارتقاء مدیریت پایدار و یکپارچه منابع طبیعی، تنوع زیستی و خدمات اکوسیستم می‌شود، همچنان در اجرای طرح حفاظت از تالاب‌های ایران مشارکت می‌نماید.